

Revista „Vlașca, istorie, cultură, civilizație” a fost înființată în anul 2018 de către prof. univ. dr. Ștefan Păun. Preocupat de istoria locului unde s-a născut și învățat, Școala Generală nr. 4 Giurgiu astăzi Școala Mihai Eminescu și Liceul nr. 1 Giurgiu în prezent Colegiul național Ion Măiorescu, revista al cărui fondator și redactor șef este și-a propus să publice articole despre această zonă încărcată de istorie, Vlașca, care înseamnă țara românilor. Istoria și civilizația românească au creat caractere etnice regionale care au trezit conștiința unei lumi aparte materializată în denumiri specifice influențate de numele locuitorilor, de numele regiunii și unor râuri: Țara Bârsei, Țara Oltului, Țara Vrancei, Țara Moșilor, Țara Crișurilor etc.

Diviziunile teritoriale, regionale în care s-au format poporul și limba română prin așezările rurale și târgurile așezate la marile drumuri comerciale au determinat moduri deosebite de viață socială în ceea ce privește arhetipurile specifice, portul, domeniile ocupaționale etc. Aceste „romani populare” cum erau numite de Nicolae Iorga au păstrat din epoca medievală până în prezent urme vii ale unor moduri de viață unitară în spațiul de formare al poporului român, cu diferențieri în ceea ce privește cultura materială și spirituală, a așezărilor în funcție de zonă, influențe geografice, interferențe.

Dintre aceste regiuni sau zone geografice, Vlașca constituie un teritoriu specific din Muntenia centrală care prin denumire înseamnă „Țara vlahilor”, țara românilor. Nume dat populației autohtone românești, de slavi care s-au așezat începând cu secolul VI în acest spațiu geografic, când poporul român și limba română au fost constituite în elementele ei esențiale are o dublă semnificație, de populație autohtonă - țara vlahilor sau țara românilor - dar și de specificul unui spațiu geografic distinct în legătură cu denumirea dată populației autohtone românești de Vlahi.

*Independența
prin Cultură*

Acest spațiu geografic - numit Vlașca - locuit intens de la sfârșitul secolului al VI-lea, de români, este cuprins în aria culturii românești de tipul „Dridu” și constituie unul dintre elementele semnificative ale continuității și etnicității românilor în arealul carpato-danubiano-pontic. Denumirea „Vlah”, a demonstrat filologul Ilie Gherghel într-un studiu din 1920, este întâlnită din secolul VI în numele unui cartier din Constantinopol din Imperiul Bizantin sub forma „Blachernae” (Vlaherne). Aceasta a fost o colonie de lângă capitala imperiului locuită de vlahi sau români. Mai mult, în studiul menționat folosind scrierile lui Genesios și informațiile din Lexiconul Suidas cuvântul valah a apărut prima dată în Imperiul Roman de Răsărit și s-a răspândit în lumea germanică și slavă prin intermediul vikingilor care au intrat în contact cu imperiul.

Denumirea de „Vlahi” apare pentru prima oară în anul 976 în scrierile cronicarului grec Ioan Skilites în contextul confruntării Bizantinilor cu Primul Imperiu Bulgar. După Ioan Skilites, cuvântul „Vlahi”

este folosit de Ghiorghios Kedrenos și de Niketas Koniates relatând Răscoala Asăneștilor din 1185. Acesta îi menționa pe barbarii de la Muntele Haemus cu numele, vlahi, care mai înainte se numeau „Missieni”. Vlașca este menționat ca județ, la 19 iulie 1498 într-un document al cancelariei lui Radu cel Mare (1495-1508). „Vlașca, istorie, cultură, civilizație” este o revistă și de prezentare a personalităților zonei, a eroilor neamului, învățământului și culturii.

Revista apare cu o frecvență bianuală. De la primul număr apărut în decembrie 2018, închinat aniversării a 100 de ani de la realizarea României Mari în 1918 până la numărul aniversar din decembrie 2020, a oferit cititorilor, istoricilor, sociologilor, etnologilor și altor specialiști din domeniul uman informații cu caracter academic, de prezentare a unor personalități, locuri istorice, locuințe țărănești, etnografie și folclor inedit sau mai puțin cunoscut, sub formă de studii, articole, recenzii, prezentări și în primul rând imagini unice din zona Vlașca.

Prestigiul revistei se datorează competenței colegiului redacțional, profesori universitari, ziariști și personalități ale culturii românești care au publicat în cei cinci ani de la apariție: Ștefan Păun, Elena Manolache – secretarul de redacție, Ion Bălan, Vasilica Ilie, Mircea Alexa, colonel rt. Tudor Cristea. În unele situații are numere tematice, dedicate unor evenimente omagiale sau comemorative, subiecte de interes general, învățământ, cultură, tradiție, și spiritualitate românească. Dintre articolele inedite amintim Balada Ciobanul care a pierdut oile Varianta din satul Trestenic, Crucea paleocreștină de la Ciurari, Istoricul zonei Vlașca scrise de Ștefan Păun.

Doina Bârcă

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*